

TURNIEJ

O „BIAŁĄ GWIAZDĘ WISŁY”

PAŹDZIERNIK 1977

Redakcja programu:

JAN JAROSZ

Opracowanie graficzne:

ANDRZEJ PELLER

Redaktor techniczny:

MICHAŁ MRZYGLÓDZKI

71 LAT GWARDYJSKIEGO
TOWARZYSTWA SPORTOWEGO „WISŁA”
18 LAT SEKCJI JUDO

**KOMITET ORGANIZACYJNY TURNIEJU
O „BIAŁĄ GWIAZDĘ WISŁY”:**

Przewodniczący: Jan Jarosz

Członkowie: D. Cupiał, M. Dyga, B. Kantorski,
Cz. Łaksa, B. Marszałek, S. Mrzy-
głodzki, E. Prysycz, J. Szczygłow-
ska, J. Spisak, A. Weber, J. Wo-
łoch, E. Wójcik.

PROGRAM TURNIEJU:

18.10.1977 r. (wtorek)

16.⁰⁰ — otwarcie Turnieju

16.³⁰ — pierwsza runda spotkań drużynowych

19.10.1977 r. (środa)

10.⁰⁰—13.⁰⁰ — druga runda spotkań drużynowych

17.⁰⁰—20.⁰⁰ — trzecia runda spotkań drużynowych

PO RAZ ÓSMY

W bieżącym roku Turniej o „Białą Gwiazdę Wisły” rozgrywany jest już po raz ósmy. Inicjatywa zorganizowania międzynarodowych zawodów judo powstała w 1969 r. i była związana z obchodami 25 rocznicy powołania organów MO i SB. W ciągu 8 lat przez maty hali przy ul. Reymonta w Krakowie przewinęło się wiele drużyn zagranicznych, zaliczanych do czołówki europejskiej, m.in. Dynamo Kijów, Dynamo Czelabińsk, SC Dynamo Berlin i SC Lipsk, oraz najlepsze zespoły krajowe. W ich szeregach występowali znani zawodnicy, m.in. mistrz olimpijski z Montrealu S. Nowikow i srebrny medalista z Monachium A. Zajkowski oraz liczni zwycięzcy i medaliści Mistrzostw Europy i Mistrzostw Świata. W tej doborowej

stawce rywali reprezentanci GTS „Wisła” zajmowali zawsze czołowe lokaty, o czym świadczy zestawienie 3 najlepszych zespołów w poszczególnych latach. Było to rezultatem traktowania turnieju jako imprezy pierwszoplanowej przez kierownictwo sekcji.

Mamy nadzieję, że również VIII Turniej, w którym zapowiedziały start drużyny z Francji, NRD, RFN, Węgier i ZSRR, przyniesie krakowianom miejsce na podium.

Kolejność 3 pierwszych zespołów w poprzednich edycjach Turnieju o „Białą Gwiazdę Wisły” przedstawiała się następująco:

- 1969 — 1. Dynamo Kijów
2. SC Dynamo Berlin
3. GTS WISŁA KRAKÓW
- 1970 — 1. SC Dynamo Berlin
2. GTS WISŁA KRAKÓW
3. KS Czarni Bytom
- 1971 — 1. GTS WISŁA KRAKÓW
2. SC Dynamo Berlin
3. KS Czarni Bytom
- 1972 — 1. GTS WISŁA KRAKÓW
2. SC Lipsk
3. AZS Siobukai Warszawa
- 1973 — 1. GTS WISŁA KRAKÓW
2. SC Lipsk
3. KS Czarni Bytom
- 1974 — 1. Dynamo Czelabińsk
2. GTS WISŁA KRAKÓW I
3. GTS WISŁA KRAKÓW II
- 1976 — 1. Reprezentacja Kijowa
2. GTS WISŁA KRAKÓW
3. II Reprezentacja Polski Juniorów
-

REGUŁY WALKI JUDO

Sygnałem do rozpoczęcia walki jest komenda „**hajime**” (zaczynać) wydana przez sędziego arbitra — jak zresztą i wszystkie inne — w języku japońskim. Czas walki może wynosić od 3 do 20 min. W praktyce pojedynki eliminacyjne trwają z reguły 5 minut, nie licząc czasu wszelkich przerw. Wynik walki jest oceniany na podstawie techniki rzutów oraz techniki walki w parterze. Zaliczenie każdej techniki zostaje ogłoszone przez arbitra natychmiast po jej wykonaniu. Uzyskane techniki oraz udzielone kary są rejestrowane na specjalnej tablicy umieszczonej obok maty, tak że w każdej chwili wiadomo, jaki jest aktualny wynik walki. Walka zostaje zakończona przed upływem jej czasu bezpośrednio po uzyskaniu przez jednego z zawodników „**ippon**” (pełny punkt). Może to nastąpić w przypadku wzorowego wykonania techniki judo, polegającego na rzuceniu przeciwnika z odpowiednią siłą i szybkością na plecy. W walce w parterze **ippon** zostaje przyznany, gdy jeden z zawodników stosuje trzymanie przez 30 sek., lub też gdy zmusza przeciwnika do poddania się wskutek załóżenia dźwigni na staw łokciowy albo duszenia. Pełny punkt można uzyskać również podnosząc leżącego przeciwnika na wysokość barków. Jest to jednak element niezmiernie trudny do wykonania i dlatego też niespotykany w trakcie walki. Przyznaniu **ippon** towarzyszy wyciągnięta pionowo w górę ręka sędziego arbitra. W przypadku niedoskonałego wykonania techniki rzutu lub trzymania trwającego krócej niż 30 sek. sędzia może ogłosić:

waza-ari (niepełny punkt) — gdy zawodnik stosując rzut wykonał go z niepełnym powodzeniem lub gdy zawodnik trzyma przeciwnika przez okres 25—29 sek. Dwa **waza-ari** są traktowane tak jak **ippon**, tzn. kończą walkę;

yuko — gdy zawodnik wykonujący rzut osiągnął tylko częściowe powodzenie, lub gdy stosował trzymanie przez 20—24 sek.;

koka — gdy zawodnik wykonujący rzut nie osiągnął powodzenia, lecz akcję przeprowadził z odpowiednią siłą i szybkością, lub gdy stosował trzymanie przez 10—19 sek.

Sędziowie dysponujący również różnymi rodzajami kar. Są to:

- shido** — zwrócenie uwagi;
- czui** — ostrzeżenie;
- keikoku** — napomnienie;
- hansoku-make** — dyskwalifikacja.

Kary są udzielane za popełnienie czynów zakazanych, których lista obejmuje 24 pozycje, m. in. rozmyślne wychodzenie poza pole walki, uderzanie

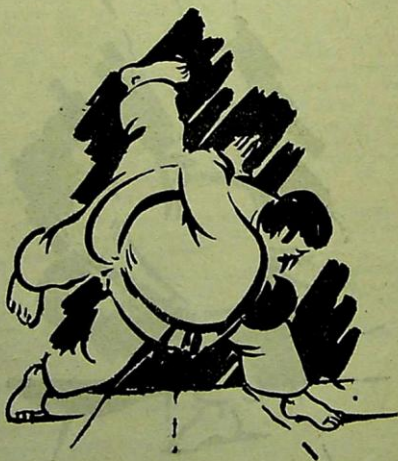
przeciwnika kolanem, stopą, ręką lub przedramieniem oraz brak aktywności w walce. Jeżeli jeden z zawodników otrzyma **shido** jest to tak traktowane, jak gdyby jego przeciwnik uzyskał **koka**. Analogicznie udzieleniu czui odpowiada uzyskanie przez przeciwnika **yuko**, a **keikoku** — **waza-ari**. Jeżeli jednak jednemu z zawodników udzielono kary, a wcześniej lub później wykonał on równoważną technikę, wygrywa jego przeciwnik. Gdy po zakończeniu walki na tablicy nie zanotowano żadnych technik ani kar, lub gdy uzyskane rezultaty równoważą się nawzajem, arbiter ogłasza „**hantei**”. Na ten sygnał sędziowie boczni wskazują zawodnika, który ich zdaniem zasługuje na zwycięstwo. Ostateczna decyzja jest podejmowana większością głosów sędziego arbitra i sędziów bocznych. Warto dodać, że począwszy od 1977 r. w judo obowiązuje 7 kategorii wagowych, a nie jak poprzednio — 5. W związku z tym drużyny występujące w Turnieju o „Białą Gwiazdę Wisły” w b.r. winny składać się z siedmiu zawodników.

SEKCJA JUDO GTS „WISŁA“

Sekcja Judo Gwardyjskiego Towarzystwa Sportowego „Wisła” powstała w 1959 r. Jej założycielem i długoletnim trenerem był dr Franciszek Hapek. W 1968 r. obowiązki trenera koordynatora przejął zasłużony zawodnik judo, mgr inż. Czesław Łaksa, sprawujący swoją funkcję do chwili obecnej. Od pierwszych lat działalności sekcja należała do czołówki krajowej. Judocy z emblematem białej gwiazdy odnosili wiele sukcesów krajowych i zagranicznych. W 1975 r. reprezentacja klubowa zdobyła tytuł Drużynowego Mistrza Polski, natomiast w latach 1962, 1964 i 1967 — wicemistrzostwo kraju. W 18-letniej historii sekcji najbardziej wartościowe rezultaty uzyskiwano jednak w zawodach indywidualnych. W okresie przygotowań do Igrzysk Olimpijskich w Moskwie szczególne znaczenie miały ubiegłoroczne sukcesy 20-letniego wychowanka sekcji, Henryka Hałabudy, który zdobył brązowy medal na Mistrzostwach Świata i Wicemistrzostwo Europy juniorów starszych.

Poniżej przedstawiono najlepsze wyniki zawodników Wisły, uzyskane na Mistrzostwach Świata, Europy i Polski:

MISTRZOSTWA ŚWIATA

Juniorów Starszych:

- 1976 — H. Hałabuda — brązowy medal
(w. średnia)

Akademickie MISTRZOSTWA ŚWIATA

- 1966 — Cz. Łaksa — V m-ce (w. lekka)
1968 — E. Suchan — brązowy medal (wszech-
kategoria)

ŚWIATOWY FESTIWAL MŁODZIEŻY

- 1973 — W. Dworczyński — srebrny medal
(w. półciężka)

MISTRZOSTWA EUROPY

Seniorów:

- 1966 — Cz. Łaksa — srebrny medal (w. lekka)
1974 — J. Wołoch — VII m-ce (w. piórkowa)
1975 — D. Nowakowski — brązowy medal
(w drużynie)
1975 — W. Dworczyński — VII m-ce (w. pół-
ciężka)

Juniorów Starszych:

- 1971 — J. Wołoch — brązowy medal (w. piór-
kowa)
1971 — W. Dworczyński — brązowy medal
(w. półciężka)
1976 — H. Hałabuda — srebrny medal (w. śre-
dnia)

Juniorów:

- 1970 — W. Dworczyński — złoty medal (w. pół-
ciężka)

MISTRZOSTWA POLSKI

Seniorów:

- 1960 — Cz. Łaksa — II m-ce (w. lekka)
1962 — Cz. Łaksa — III m-ce (w. lekka)
1964 — Cz. Łaksa — III m-ce (w. lekka)
— P. Ołoszczyński — III m-ce (w. ciężka)

- 1965 — Cz. Łaksa — I m-ce (w. lekka)
 — W. Kluba — III m-ce (w. średnia)
 — T. Kalina — III m-ce (w. półciężka)
 — E. Suchan — III-ce (wszechkategoria)
- 1966 — Cz. Łaksa — I m-ce (w. lekka)
 — W. Podgórski — III m-ce (w. piórkowa)
 — T. Kalina — II m-ce (w. półciężka)
- 1967 — Cz. Łaksa — I m-ce (w. lekka)
 — E. Suchan — I m-ce (w. średnia)
- 1968 — E. Suchan — I m-ce (w. średnia)
- 1969 — E. Suchan — I m-ce (w. średnia)
 — E. Suchan — I m-ce (wszechkategoria)
- 1971 — J. Kalina — III m-ce (wszechkategoria)
- 1972 — E. Suchan — I m-ce (w. półciężka)
 — W. Dworczyński — II m-ce (w. półciężka)
- 1974 — J. Wołoch — II m-ce (w. piórkowa)
- 1975 — M. Tabaszewski — II m-ce (w. lekka)
 — J. Wołoch — III m-ce (w. piórkowa)
 — J. Syrnik — III m-ce (w. lekka)
 — H. Hałabuda — III m-ce (w. średnia)
 — D. Nowakowski — III m-ce (wszechkategoria)
- 1976 — W. Dworczyński — I m-ce (w. półciężka)
 — S. Liro — III m-ce (w. średnia)

Juniorów starszych:

- 1965 — E. Suchan — I m-ce (w. średnia)
 — J. Kaliski — III m-ce (w. półciężka)
- 1967 — J. Dziarmagowski — II m-ce (w. ciężka)
 — H. Piotrowicz — III m-ce (w. piórkowa)
- 1968 — S. Mrzygłodzki — II m-ce (w. średnia)
- 1969 — J. Wołoch — III m-ce (w. piórkowa)
- 1970 — J. Wołoch — I m-ce (w. piórkowa)
- 1971 — J. Wołoch — III m-ce (w. piórkowa)
 — W. Dworczyński — I m-ce (w. półciężka)
- 1972 — M. Tabaszewski — I m-ce (w. lekka)
 — W. Dworczyński — I m-ce (w. półciężka)
 — J. Syrnik — III m-ce (w. lekka)
 — D. Nowakowski — III m-ce (w. ciężka)

- 1973 — J. Syrnik — II m-ce (w. lekka)
 — W. Dworczyński — I m-ce (w. półciężka)
 — D. Nowakowski — III m-ce (w. ciężka)
- 1974 — H. Hałabuda — I m-ce (w. średnia)
- 1975 — H. Hałabuda — III m-ce (w. średnia)
 — S. Liro — III m-ce (w. średnia)
- 1976 — H. Hałabuda — II m-ce (w. średnia)
 — S. Liro — III m-ce (w. średnia)

Juniorów:

- 1961 — W. Podgórski — II m-ce (w. lekka)
 — L. Sołtykiewicz — I m-ce (w. średnia)
- 1962 — W. Podgórski — II m-ce (w. lekka)
 — E. Suchan — II m-ce (w. ciężka)
- 1965 — A. Drewniak — II m-ce (w. średnia)
- 1968 — W. Dworczyński — II m-ce (w. półciężka)
- 1969 — W. Dworczyński — I m-ce (w. półciężka)

OGÓLNOPOLSKA SPARTAKIADA MŁODZIEŻY

- 1969 — J. Wołoch — złoty medal (w. piórkowa)
 — W. Dworczyński — brązowy medal
 w. półciężka)
- 1973 — H. Hałabuda — srebrny medal (w. średnia)
 — A. Gąsiorek — brązowy medal (w. średnia)
- 1977 — J. Skoczylas — brązowy medal (w. kogucia)
 — M. Jazgier — brązowy medal (w. półśrednia)

Poza tym zawodnicy WISŁY zdobywali szereg zaszczytnych tytułów na innych zawodach, których kompleksowe przedstawienie nie jest tu możliwe. W ub. roku było to m.in. Międzynarodowe Mistrzostwo Skandynawii, uzyskane przez S. Liro w wadze średniej oraz Międzynarodowe Wicemistrzostwo Holandii, zdobyte przez D. Nowakowskiego w wadze ciężkiej.